

4.11.2009

לזיכרם של קדושים

נאום של ברונשטיין משה בן של אחת מהניצולים עי חסידי אומות העולם: קמיטה קרולינה ובעלה מיקולאי

(בטקס הענקת המדליה ביד ושם)

מתכנסים אנו כאן בני הניצולה ומשפחת קמיטה לדורותיה כדי לכבד ולהוקיר את זכרה של קרולינה קמיטה ובעלה מיקולאי

אם נטוס במכונת זמן דמיונית שמסתכלת מלמעלה על הנעשה על פני האדמה 67 שנים אחורנית ונצפה על אדמות אוקראינה נראה חושך ואפלה. חושך זה אופיין על ידי

מצב של כיבוש ומלחמה מצב של שכול ורעב מצב שבו כל משפחה פולנית שאפה רק לשרוד

חושך נגרם על ידי בני אדם נציגי השטן אשר הפעילו מפעלי השמדה של בני אדם אחרים.

בחושך זה הונהג היודנריין דהיינו כל מי שמסתיר יהודי יומת הוא ומשפחתו עד דור שלישי ורכושו יוחרם מצב שבו כל המסגיר יהודי לידי השטן הנאצי מקבל פרס של 10000 מרק. בתקופת חושך זו נשרף ביתם של משפחת קמיטה והם נותרו רק עם חדר ומטבח

בחושך נוכל לראות במכונת הזמן קרן של אור שמאירה אשה פשוטה בת 53 סבתא ורעיה נאמנה ואדוקה. ומתחת לקרן אור זאת נראה 4 ניצולים מהכפר הולובה יהודים בבור בשדה שקרולינה חפרה אפשר לראות שהיא מחביאה אותם מספר ימים ולאחר מכן נותנת להם בגדים אוכל וכסף כדי שיוכלו להמשיך ולהמלט. **להזכירם נשאר להם רק חדר ומטבח.**

היו הרבה מובלעות אור בחושך שלמטה מובלעות שזהרו מהפעילויות של סבתא קרולינה ובעלה מיקולאי. אני אתאר אלומה אחת מיני רבות. אלומה אישית שהתמקדה על אמי סופיה אשרה גבירצמן בחורה יתומה נרדפת עי הנאצים שרצחו את כל משפחתה. חסרת כל ונפחדת שוכבת בתוך מחילה מכוסה באדמה ביער מרחק קילומטר אחד מבית קמיטה השרוף. במשך 8 חודשים כל לילה ב3 הייתה אשה קדושה זאת בת ה53 הולכת בכל מזג אויר בהסתר, לפעמים זוחלת, לעיתים מוסווה בסדין בסופות שלג לעיתים עם כוויות קור בצפורניה. ומביאה לאמי בגדים חמים לבודדה מהקור והשלג המקפאים. מדי פעם מביאה נפט נגד כינים וודקה ואוכל טוב. **(להזכירם נשאר להם רק חדר ומטבח...)**

כל לילה דאגה סבתא לרוקן את הפרשות של אמא ולשטוף את הסיר לילה. ובמקביל ולא חשוב פחות מעודדת אותה נפשית ומבטיחה לה שלא תעזוב אותה. כל זה למישהי שכמעט ולא הכירה.

רק לאחר השחרור נודע לאמי שהיו עוד נפשות נרדפות שכמעט ולא הכירה שנצלו על ידה בדרך דומה (דאגה שלא ידעו האחד על השני מפחד הסגרה באם אחד מהם יתפס).

ולא רק יהודים, גם שבויים קומוניסטים ואפילו אוקראינים הסתירו בני הזוג קמיטה הם הצליחו לגייס גם את ילדיהם ואפילו את משרתיהם לאסוף אוכל ולחלקם ליהודים ונמלטים אחרים שהיו בסביבה. **להזכירם סיכון חיים...**

להזכירם נשאר רק עם חדר ומטבח.

לסבא מיקולאי שהיה נגן עוגב בכנסיה היה רקע בעברו בהסתרת יהודים בכנסייתו בפרעות פטלורה

ההכרות האישית עם משפחת קמיטה לדורותיה נוצרה לפני כחצי שנה וכששאלתי את נכדיה לגבי איך הם זוכרים את סבתא קרוליינה? לא התפלאתי.

הנכדים מתארים אותה כ"סבתא קלסית", אנטיטזה מוחלטת למעשי הגבורה שהיא עשתה: הם תארו לי אותה כ

"אפורה וצנועה" "האישה הקטנה השברירית והנכנעת" כמעט חסרת ברק שהולכת קבוע לכנסיה ומעניקה את כל הסמכות הכבוד וניהול המשפחה לבעלה הדומיננטי מיקולאי.

גם לא התפלאתי שחלק גדול מאוד מהמשפחה לא ידע על גבורתה בזמן המלחמה והספור נודע להם לראשונה רק עם בקורינו בגדיניה לפני כחצי שנה

אנשי הגשם - שיר של רחל שפירא שאני מאוד אוהב מעורר מחלוקת לגבי הפרוש מי הם אנשי הגשם המסתוריים שמגינים על נשמות נרדפות מיואשות ונטושות ואחת הגרסאות היתה שהם מהווים סמל וכל אחד יכול לבנות ולהחיל אותו כראות עיניו

סבתא קרוליינה ובעלה הם בעיני עבור אמי אנשי הגשם !!

אצטט חלק ממילות השיר שעשיתי בהן מספר וריאציות אני מתנצל שקשה לתרגם את רוח השיר לפולנית

כשאוהבייך ישכחו
וכל כלבייך ינבחו
אנשי הגשם יאספוך אל מיטתם.
והם ירימו את ראשך
ויאמצו את ייאושך
לחממך בפרורי אהבתם
לחממך בפרורי אהבתם...

את מרוחקת ואינך רואה אותם
הם מקבצים את חיוכיך בגניבה
ומבטך עוד לא פגש במבטם
עוד לא אמרת להם מילה טובה.

עודך רועדת וקופאת מקור.
אנשי הגשם מביטים בך בחמלה
לו רק יכלו היו נותנים את חייהם
לשמור אותך מעוני או מחלה.

אנשי הגשם ממתינים לך בפינה
נאמנים כצל, סבלניים כזמן
וכל יום שעובר, כל חודש, כל כמעט שנה
לוקחים אותך לעבר חיבוקם

אם אהוביך יפקירוך
אם תחניק אותך בגידה
אם לשלום כבר איש אותך לא יברך-
אנשי הגשם יכתירוך
למלכתם היחידה
ויחלקו איתך את לחם צערך
ויחלקו איתך את לחם צערך..

הקדושה והצניעות של סבתא קרוליינה לאחר המלחמה באה לידי ביטוי בבית האחרון

אנשי הגשם מתכווצים במעיליהם
הם כבר למדו איך להצניע את עצמם
טיפות גדולות זולגות מאור לילותיהם
וממיסות את עדויות פעילותם .

משפחת קמיטה הנכבדה לדורותיה זכות גדולה מאוד לנו להכירכם.

אני משפחתי ועוד עשרות וכנראה מאות אנשים חיים בעולם בזכותם של סבתא קרוליינה
הקדושה ובעלה מיקולאי שתמך בה . העם הפולני והכנסיה הקתולית צריכים להיות גאים במעשיהם
. בשבילינו הם קדושים

סבתא קרוליינה אני מודה לך בשם אשתי עפרה ובשם ילדי מוטי אלי ושרי שנמצאים כאן בטקס זה

תודה שאנו חיים!

כל שנה אנו עומדים 2 דקות דומיה לזכר 6 מליון היהודים שנהרגו בשואה

אבקשכם כעת לעמוד במקביל אלי בדומיה לזכרם של הקדושים קרוליינה קמיטה ובעלה מיקולאי

ברונשטיין משה

בן של אחת מהניצולים

